

[Parkov.]

da været muligt paa Forsvarslovenes Omraade? Desværre ja. Men dette umulige Forhold maa udelukkes for Fremtiden.

Jeg skal nu, idet jeg følger Ministeren i hans Fremstættelsestale, fremsætte nogle Bemærkninger om Enkeltheder. Den højtærede Minister udtalte, som for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at den udenrigspolitiske Situation efter hans Mening nu ikke var væsentlig forskellig fra den, vi havde i 1922. Dette er rigtigt; den er maaske endda snarere vanskeligere. Vel er Tyskland blevet Medlem af Folkenes Forbund og Traktatpolitikken — jævnfør Locarno-Pagten — udvidet meget betydelig, men Ministeren gjorde opmærksom paa, at der samtidig var afsluttet visse Alliance-traktater, som ikke varsler saa særlig godt for Fremtiden. Vi er enige med Ministeren i, at det muligt bliver upartiske Domstole — upartiske Domstole og ikke Magten —, der skal afgøre de eventuelle internationale Stridigheder, men hvem borger for, at disse Afgørelser bliver respekteret af de paagældende? Der savnes endnu Magtmidler til at gennemføre saadanne Afgørelser. Ministeren pegede ogsaa paa, at der, ikke mindst i de senere Tider, er blevet ført et truende Sprog fra Landet i Øst mod Landet i Vest. Ministeren understreger, at vi i 1922 fik en betydelig Nedsættelse af vore Militærudgifter, og det fik vi selvfølgelig; selv om vi regnede med, at Udgifterne skulde være saa store, at Loven helt kunde opfyldes, var det alligevel en betydelig Nedgang i Udgifterne, sammenlignet med de Udgifter, som Loven af 1909 krævede, naar denne Lov gennemførtes efter sit Bogstav. Men ikke desto mindre, uagtet vi altsaa — og Ministeren erkender det — fik en betydelig Nedsættelse i 1922, ønsker Ministeren nu yderligere Beskæring; og han taler om, at han sammen med de Raadgivere, han har i de militære Ministerier, til en Begyndelse er gaaet i Gang med Forsøget paa at nøjes med visse Ændringsforslag til Loven af 1922. Denne Udtalelse om, at Ministeren har samtalt med de Raadgivere, som er til hans Disposition i Ministeriet, kunde tyde paa, at Ministeren ikke har taget Hærens og Flaadens øverste sagkyndige, nemlig Generaløjtnant og Generalstab, Viceadmiral og Marinestab, med paa Raad.

Resultatet af Ministerens Raadslagning med Embedsmændene i Ministerierne foreligger nu, og jeg kan hilse med Glæde, at Bestemmelserne om Forsvaret og dettes Hovedopgave og særlige Opgaver nu er samlet i et „Forslag til Lov om Rigets

Forsvar“. Jeg vil her gerne understrege, at der om disse Love og de enkelte Bestemmelser i Lovene er brugt denne Betegnelse, at de gælder et „Forsvar“ for Riget.

Med Hersyn til Generalstaben foreslaas, at Topografisk Afdeling udskilles og sammenlægges med Gradmaalingen i et Geodætisk Institut. Den taktiske Afdeling skal indgaa som et Led under Generalkommandoen, og dette sidste Forslag har vor Tilslutning.

Forslaget om at underlægge Topografisk Afdeling det nyoprettede geodætiske Institut har imidlertid en meget stor Mangel, og det er den, at det forøger de nuværende Udgifter i betydelig Grad. Noget Ønske fra Hærens Side om en Ændring i den Henseende har, efter hvad der er mig bekendt, aldrig været fremsat, og jeg ved ikke, om der fra Generalstabens Side kan eller vil blive fremsat nogen Indvending derimod. Hvis den omtalte Udgiftsforøgelse i væsentlig Grad kunde begrænses ved, at man fremtidig ligesom hidtil anvendte indkaldt Mandskab til Hjælpetjenesten, vilde en af Indvendingerne derimod bortfalde, men under alle Omstændigheder bør Generalstabens Mening om Forslaget høres, og indtil den foreligger, stiller vi os afventende.

Ministeren nævnte derefter, at der til Fodfolket skal indkaldes 350 Mand færre aarlig end efter Loven af 1922. Det var jo, som det tidligere var sagt, rigtigt med de 400 Mand færre til Fodfolksregimenterne, men 50 flere til Garden: altsaa Forskellen bliver de 350. Følgen heraf vil blive, at ældre, gifte Mænd ved Mobilisering maa indkaldes under Fanerne, hvad der selvfølgelig er en Ulempe. Men desuden begrænses yderligere Antallet af de unge Mænd, som indkaldes til Militærtjenesten, og Antallet af dem, der gaar fri, forøges, og dette kan kun virke skadeligt for Forsvarsvillien i Folket. Jeg anser det for nødvendigt, at Udskrivningsstyrken tværtimod, hvad Forslaget bestemmer, forøges.

Forslaget har 2 i Stedet for nu 3 Divisioner. De 2 Divisioner faar 8 ensartede Regimenter, hvert paa 4 Batailloner og 1 Skytskompagni. Dette synes at være en rationel Ordning, men der er dertil at bemærke, at Divisionerne er meget store, hver paa 4 Regimenter, foruden hvad der er tildelt dem af de andre Vaaben, og derfor maa de sikkert, hvad der ogsaa er antydnet i Bemærkningerne til Lovforslaget, ved Mobilisering udstykkes i Brigader. Men disse Brigadestabe og Brigadechefer